

اکبرؑ دیاں یاداں

پھل برچھی دا بن آئیاں نے اکبرؑ دیاں یاداں
رو صغراً نے گل لائیاں نے اکبرؑ دیاں یاداں

جدوں یاد اُنوں آوندی اے اکبرؑ دی جوانی
یاداں نوں سناندی اے اور ہر غم دی کہانی
صغراً دیاں ہمسائیاں نے اکبرؑ دیاں یاداں

یاد آندی اے اکبرؑ دی غشی ہوندی اے طاری
یاد آندی اے لہو اکھیاں توں ہو جاندا اے جاری
صغراً کولوں شرمائیاں نے اکبرؑ دیاں یاداں

دنیاں توں سفر روندیاں کر جاوے گی صغراً
یاداں نوں وی اے ڈروے کے مرجاوے گی صغراً
صغراً کولوں گھبرائیاں نے اکبرؑ دیاں یاداں

قاسمؑ دیاں یاداں نے تے اصغراً دیاں یاداں
آئیاں نے جدوں اُجڑے ہوئے گھر دیاں یاداں
یاداں نوں وی یاد آئیاں نے اکبرؑ دیاں یاداں

اک آس اے صغراؔ نوں کہ ول آوے گا اکبرؔ
ہمشیر نوں گل نال کدی لاوے گا اکبرؔ
اس غم دیاں پرچھائیاں نے اکبرؔ دیاں یاداں

اکبرؔ دا دچھوڑا اُنوں دربار توں کم نہیں
صغراؔ دے لئی شام دے بازار توں کم نہیں
تقدیر نے گل پائیاں نے اکبرؔ دیاں یاداں

ہر لنگدا ہويا ویلا اے سب درداں دا مرہم
ہر لنگدے ہوئے ویلے نے پرنايا اے ہر غم
کدوں صغراؔ نے پرناياں نے اکبرؔ دیاں یاداں

مخدومہ کونینؔ نوں کر شکر دا سجدہ
اے نور علی نہیں سی ترے وس دا اے نوحہ
بی بی تینوں لکھوائیاں نے اکبرؔ دیاں یاداں